Lietas Nr. C32297715
Lietas arhīva Nr. C-2977-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 23.septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam.

Aprakstošā daļa

2015.gada 27.jūlijā prasītāja /pers. A/ cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu. Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu prasītāja lūdz piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ uzturlīdzekļus meitas /pers. C/ uzturam katru mēnesi EUR 108, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās darba algas, līdz meita pati varēs sevi apgādāt.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}pantu 2015.gada 4.augustā atbildētājam ticis nosūtīts prasības pieteikums paskaidrojumu iesniegšanai.

2015.gada 1.septembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts /pers. B/ paskaidrojums, kurā atbildētājs norāda, ka prasību atzīst pilnā apmērā.

Puses nav lūgušas lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Pie šādiem apstākļiem tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, nolēma izskatīt lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

No lietas materiālos esošās dzimšanas apliecības Nr./numurs/ kopijas redzams, ka 2008.gada 11.janvārī dzimusi /pers. C/ un viņas vecāki ir /pers. B/ un /pers. A/. No minētās dzimšanas apliecības konstatējams, ka uz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi un uz lietas izskatīšanas brīdi /pers. C/ sasniegusi septiņu gadu vecumu.

No prasības pieteikuma izriet, ka bērnu ikdienas aizgādību īsteno prasītāja.

Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu bērna uzturēšana nozīmē ēdiena, apģērba, mājokļa, veselības aprūpes nodrošināšanu, kā arī bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu, nodrošinot bērna garīgo un fizisko attīstību, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam.

Konvencijas par bērna tiesībām 27.panta pirmā daļa nosaka, ka ikvienam bērnam ir tiesības uz viņa fiziskajai, psihiskajai, garīgajai, tikumiskajai un speciālajai attīstībai nepieciešamo dzīves līmeni. Minētā panta otrā daļa nosaka, ka vecāki vai citas personas, kas audzina bērnu, ir pirmām kārtām atbildīgi par to, lai viņu spēju un finansiālo iespēju robežās bērnam būtu nodrošināti viņa attīstībai nepieciešamie dzīves apstākļi.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 2.panta pirmo daļu bērnam kā fiziski un intelektuāli nenobriedušai personai vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība, bet saskaņā ar minētā likuma 24.panta pirmo daļu vecāku pienākums atbilstoši Civillikuma noteikumiem ir samērā ar mantas un sabiedrisko stāvokli rūpēties par sava bērna dzīvību un labklājību, sagādāt viņam uzturu, t.i., dot ēdienu, pajumti, apģērbu, kopt, audzināt un skolot viņu. Savukārt, šī panta otra daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Saskaņā ar minētā panta otro daļu pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Saskaņā ar minētā panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punktu, katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz
7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, un katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" no 2015.gada 1.janvāra minimālās mēnešalgas apmērs ir 360 *euro*. Līdz ar to, minimālo uzturlīdzekļu ik mēneša summa no 2015.gada 1.janvāra

līdz bērna 7 gadu vecuma sasniegšanai 90 *euro* (25% no 360 *euro*). No 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai 108 *euro* (30% no 360 *euro*).

Atbildētājs prasību atzīst pilnā apmērā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturam par laika periodu no 2015.gada 27.jūlija līdz meita pati varēs sevi apgādāt – 108 *euro* mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka prasības summa prasībās pār uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu.

Līdz ar to, no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva 194,40 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms labprātīgās izpildes termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta pirmo daļu, 93.panta pirmo daļu, 97.pantu, 193.pantu, 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 108 *euro* (simtu astoņi euro) mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no 2015.gada 27.jūlija līdz meita pati varēs sevi apgādāt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus – 194,40 *euro* (simtu deviņdesmit četri euro, četrdesmit euro centi) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (četri *euro,* septiņdesmit *euro* centi).

Sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis V.Prudņikovs